

دانشگاه‌های تاب‌آور؛ ضرورتی برای آموزش عالی آینده

محسن محمودزاده
عضو هیات‌مدیره هیئت مؤسس دانشگاه آزاد اسلامی

چهاران سروز با عدم تأیید و پیشگیری روزافزونی روبرو است و با توجه‌های آموزش عالی نیز از این قاعده مستثنی نیستند. دانشگاه‌ها با گسترش‌های چشم‌ها مواجه‌اند، از فشارهای اقتصادی و محدودیت‌های بودجه‌ای گرفته تا تحولات سریع فناوری، تأارهای ای اجتماعی و بحران‌های بهداشت جهانی. در چنین محیط متلاطمی، دانشگاه‌ها نیازمند رویکردی افراز از مدل‌های سنتی هستند و باید تاب‌آوری را به‌عنوان یک ویژگی بنیادین برای تضمین بقای بلندمدت و تأثیرگذاری اجتماعی خود توسعه دهند. تاب‌آوری دانشگاه‌ها، به‌مثابه توانایی یک دانشگاه در پیش‌بینی، آسادی، پاسخ‌گویی و بازپایایی از اختلالات، ضمن حفظ کارکردهای اساسی و مشارکت در رفاه جامعه تعریف می‌شود. این مفهوم، صرفاً به معنای جان سالم به‌دردن از بحران‌ها نیست، بلکه شامل سازگاری، یادگیری و شکوفایی در مواجهه با تغییرات نیز می‌شود. تاب‌آوری دانشگاه‌ها با مفاهیم گسترده‌تر تاب‌آوری سازمانی و اجتماعی پیوند دارد و بر تعامل دوسویه این نظام‌ها تأکید می‌کند. هدف از این نوشتار، ارائه تحلیلی جامع از تاب‌آوری دانشگاه‌ها برای مخاطبان بین‌المللی، دانشگاه‌های است. این مقاله، بخش‌های کلیدی شامل تعریف، مبانی نظری، چالش‌ها، فرصت‌ها، راهبردها، ارزیابی، مطالعات موردی و پیشنهادها را در بر می‌گیرد و درنهایت، به یک مدل توسعه دانشگاه‌ها و تاب‌آور در سطح جهانی کمک خواهد کرد.

— دانشگاه تاب آور

تاب‌آوری سازمانی به‌عنوان قابلیت یک سازمان را جذب و انطباق با محیط متغیر تعریف شده است. موسسه استاندارد بریتانیا (BSI) تاب‌آوری سازمانی را توانایی یک سازمان برای شکوفایی مستمر در دنیای پویا و به‌هم‌پیوسته می‌داند. این مفهوم، فراتر از صرفاً زنده ماندن، شامل بهره‌گیری از تجربیات و استقبال از فرصت‌ها و چالش‌های سازمان است. سازمان BSI، اثبات‌شده تاب‌آوری سازمانی را در سه عنصر اصلی خلاصه می‌کند: تعالی محصول، قابلیت اطمینان فرایند و رفتار افراد. دینیر (۲۰۱۷) تاب‌آوری سازمانی را توانایی یک سازمان در پیش‌بینی، زدگی، پاسخگویی و انطباق با تغییرات تدریجی و اختلالات ناگهانی به‌منظور بقا و شکوفایی می‌داند. از دیدگاه دلیوی، یک سازمان تاب‌آور تنها از بحران‌ها جان سالم به در می‌برد، بلکه به‌طور فعال با محیط خود تغییر می‌کند و نگرش‌ها، باورها، چابکی و ساختارهای موجود را در هسته خود ادغام می‌نماید و نتایج ملموس می‌یابد، بلکه به سرعت تغییر پیشرفت می‌کند. تاب‌آوری سازمانی بیش از همه با زیگشت به وضعیت پیش از بحران است و مستلزم رشد و توانایی یادگیری از سستی‌ها است. مفهوم تاب‌آوری سازمانی را می‌توان با در نظر گرفتن ماهوریت آموزشی، فعالیت‌های پژوهشی و نقش دانشگاه‌ها در جامعه، با زمینه خاص دانشگاه‌ها تطبیق داد. دانشگاه‌ها به‌عنوان نهادهای نوگر، نقش حیاتی در تقویت تاب‌آوری در جوامع خود ایفا می‌کنند. مرکز تاب‌آوری سازمانی در کالج کلیمبیا، تاب‌آوری را آموزش عالی از منظر آگاهی از آسیب‌ها تعریف می‌کند و بر ایجاد تاب‌آوری از طریق شیوه‌های آگاهانه از آسیب‌ها تمرکز دارد. مرکز تاب‌آوری سازمانی در دانشگاه ایالتی بال، بر تعامل با جامعه، یادگیری و تحقیقات چند رشته‌ای تأکید دارد. مطالعه انجام‌شده در مجله آموزش و یادگیری کاربردی بر تاب‌آوری سازمانی در یک مؤسسه آموزش عالی در طول همه‌گیری COVID-19 تأکید کرد و حفظ تداوم تحصیلی، وقت علمی و تجربه دانشجویی را مورد بررسی قرار داد. دانشگاه تاب‌آور را می‌توان به‌عنوان نهادی تعریف کرد که قادر است اختلالات را پیش‌بینی کرده و آن را مرتفع کند. در حالی که ماهوریت آموزشی، فعالیت‌های پژوهشی و تعهد خود به جامعه را حفظ می‌کند. این مفهوم شامل توانایی سازگاری با تغییرات، یادگیری از تجربیات و رشد در مواجهه با چالش‌ها است. درک تاب‌آوری دانشگاهی از نظریه‌های متعددی از جمله مطالعات سازمانی و مدیریتی، روانشناسی و جامعه‌شناسی نشأت می‌گیرد. نظریه‌های سازمانی و مدیریتی بر تاب‌آوری به‌عنوان یک قابلیت فراگیر شامل پیش‌بینی، مقابله و سازگاری تأکید دارند. مدل BSI تاب‌آوری عملیاتی، زنجیره نابینا (اطلاعات را در می‌گیرد. وگوس (۲۰۰۷) تاب‌آوری سازمانی را حفظ سازگاری مثبت در شرایط چالش‌برانگیز می‌داند و بر نقش باورها و سازمان‌دهی آگاهانه تأکید می‌کند. نظریه‌های روان‌شناختی تاب‌آوری بر مفاهیمی مانند خودکارآمدی، کنون کنترل، سرسختی و ذهنیت رشد تمرکز دارند. نظریه‌های اجتماعی تاب‌آوری بر اهمیت حمایت اجتماعی، شبکه‌های اجتماعی و ظرفیت‌های سازگاری تأکید می‌کنند. مدل‌های خاص تاب‌آوری برای دانشگاه‌ها شامل مدل تاب‌آوری می‌سون با تمرکز بر تبدیل ترس و برنامه‌نمایی برای دانشجویان دانشگاه است. مدل تاب‌آوری اکادمیک (ARM) عوامل فردی، تحصیلی و خارجی مؤثر بر تاب‌آوری دانشجویان را برجسته می‌کند.

چشم انداز آینده؛ چالش‌ها و فرصت‌های آموزش عالی

مؤسسات آموزش عالی در سراسر جهان با فشارهای فزاینده اقتصادی و بودجه‌ای روبرو هستند. در انگلستان، ارزش واقعی شهریه دانشجویان

کارشناسی انگلستان از سال ۲۰۱۵ به میزان قابل توجهی کاهش یافته است و بسیاری از دانشگاه‌ها به‌طور فزاینده‌ای به شهریه دانشجویان بین‌المللی وابسته هستند. در ایالات متحده، آموزش عالی با موانع مالی قابل توجهی روبه‌رو است که شامل تأثیرات بر جریان نقدی و عدم اطمینان در مورد بودجه فدرال، افزایش هزینه‌های سربار و وضعیت نامطمئن مالی در سراسر بخش می‌شود. کاهش ثبت‌نام، موضوعی بودجه دولتی و افزایش هزینه‌های عملیاتی نیز فشارهای مالی قابل توجهی را بر دانشگاه‌ها وارد می‌کند. این چالش‌ها ضرورت ایجاد مدل‌های مالی تاب‌آور و تنوع بخشیدن به منابع درآمد را برای دانشگاه‌ها برجسته می‌کند. اقدام فناوری در آموزش عالی چالش‌های متعددی را به همراه دارد؛ از جمله ساختارهای بوروکراتیک، مقاومت برابر تغییر و منابع محدود. تحول دیجیتال مستلزم تغییرات فرهنگی، آموزشی استراتژیک و ارتقای زیرساخت‌های فناوری و امنیت است. تعامل دانشجویان در آموزش آنلاین، ایجاد حس اجتماع و اطمینان از دسترسی به دوره‌های آنلاین نیز چالش‌های مهمی هستند. علاوه بر این، نگرانی‌های مربوط به حرم خصوصی داده‌ها و امنیت سایبری در عصر دیجیتال از اهمیت بالایی برخوردار است. دانشگاه‌ها باید به‌طور استراتژیک از فناوری‌های جدید استفاده و در عین حال به این چالش‌های اخلاقی و امنیتی نیز رسیدگی کنند. انعطاف‌پذیری و استقلال برنامه درسی برای بهبود نتایج برای یادگیرندگان متنوع بسیار مهم است. با این حال، دستیابی به هماهنگی بین سیاست‌ها و عمل، انطباق با زمینه‌های محلی و جهانی و پرداختن به شایستگی‌های فشرده چالش‌هایی را ایجاد می‌کند. اجرای برنامه‌های آموزشی ترکیبی انعطاف‌پذیر با چالش‌های مربوط به معلمان، دانشجویان و زمینه‌های آموزشی روبه‌رو است. انعطاف‌پذیری در ابعاد مختلف آموزش عالی، از جمله مهلت‌ها، روش‌ها، نوع ارزیابی، نمره‌دهی و ارتباطات دوره، برای پاسخگویی به نیازهای در حال تحول دانشجویان ضروری است. دانشگاه‌ها باید در برنامه‌ریزی آموزشی خود انعطاف‌پذیری را در اولویت قرار دهند تا اطمینان حاصل شود که می‌توانند به‌طور مؤثر به نیازهای متنوع دانشجویان و خواسته‌های در حال تغییر جامعه پاسخ دهند. پس از اوج در سال ۲۰۲۵، انتظار می‌رود تعداد فارغ‌التحصیلان دبیرستان در ایالات متحده کاهش یابد و این روند در مناطق مختلف متفاوت خواهد بود. نرخ ثبت‌نام در کالج نیز در سال‌های اخیر کاهش یافته است و تغییر در ترکیب قومی و نژادی فارغ‌التحصیلان دبیرستان وجود خواهد داشت. این تغییرات جمعیتی می‌تواند فشار تزولی بر ثبت‌نام در کالج وارد کند و بر سلامت مالی و پایداری مؤسسات آموزش عالی تأثیر بگذارد. دانشگاه‌ها باید استراتژی‌هایی را برای جذب و حفظ دانشجویان متنوع، از جمله یادگیرندگان غیرمستقیم، ایجاد کنند تا این چالش‌ها را مدیریت کنند. نگرش عمومی نسبت به آموزش عالی از سال ۲۰۱۵ منفی‌تر شده است و دانشجویان و متقاضیان فشرده‌های مالی را بزرگ‌ترین مانع برای حضور و تکمیل تحصیلات می‌دانند. هزینه فزاینده مدرک دانشگاهی نیز باعث تغییر در تصورات عمومی شده است و نسل هزاره و نسل Z به‌طور فزاینده‌ای در مورد ارزش تحصیلات دانشگاهی تردید دارند. تقاضای فزاینده‌ای برای آموزش مبتنی بر ارزش‌ها وجود دارد که بر توسعه شخصیت، روابط اجتماعی، خدمت به دیگران، یکپارچگی و مسئولیت‌پذیری تأکید دارد. دانشگاه‌ها باید با پرداختن به نگرانی‌های مربوط به هزینه، ارزش و ارتباط، اعتماد عمومی را بازگردانند و آموزش مبتنی بر ارزش‌ها را در برنامه‌های خود ادغام کنند. یادگیری شخصی‌سازی شده به‌عنوان یک رویکرد آموزشی ظاهر شده است که تجربه یادگیری را متناسب با نیازها و علایق فردی هر دانشجویان تنظیم می‌کند. در مقابل آموزش سنتی، یادگیری شخصی‌سازی شده به دانشجویان اجازه می‌دهد تا مالکیت سفر یادگیری خود را به دست بگیرند و معلمان به‌عنوان راهنما و تسهیل‌کننده عمل می‌کنند. یادگیری ترکیبی، که آموزش حضوری و آنلاین را ترکیب می‌کند، به دلیل انعطاف‌پذیری، دسترسی و مقرون به صرفه بودن، محبوبیتی بی‌پایان پیدا کرده است. دانشگاه‌ها باید از این روش‌ها با نوآوری آموزشی استفاده کنند تا تعامل دانشجویان را افزایش داده و نتایج یادگیری را بهبود بخشند. نگرانی‌های مربوط به سلامت روان در میان نوجوانان و جوانان در حال افزایش است و تعداد دانشجویان دانشگاه که پریشانی روانی متوسط تا شدید را تجربه می‌کنند، قابل توجه است. فشارهای تحصیلی، فشارهای مالی و انزوا اجتماعی از جمله عوامل استرس‌زا هستند که بر سلامت روان دانشجویان تأثیر می‌گذارد. سلامت روان ضعیف می‌تواند بر عملکرد تحصیلی، مشارکت و نرخ ترک تحصیل دانشجویان تأثیر بگذارد. دانشگاه‌ها خدمات و منابع سلامت روان را در اولویت قرار دهند و یک محیط آموزشی مثبت و متعادل ایجاد کنند که از رفاه دانشجویان حمایت کند. مدیریت دانش نقش مهمی در آموزش عالی ایفا می‌کند و به دانشگاه‌ها کمک می‌کند تا از منابع خود به‌طور مؤثرتر استفاده کنند و کیفیت آموزش و پژوهش را بهبود بخشند. مدیریت دانش مؤثر به دانشگاه‌ها امکان می‌دهد تا دانش ضمنی را ثبت کنند، همکاری را افزایش دهند و افکار نامرئی را به دانش صریح تبدیل کنند. همچنین نقش کلیدی در اقتصاد دانش‌بنیان ایفا می‌کند و نیروی کار ماهر را آموزش می‌دهند، دانش جدید تولید می‌کنند و نوآوری را تقویت می‌کنند. ترویج می‌کنند. توسعه کارآفرینی دانش‌بنیان در دانشگاه‌ها با چالش‌ها

و عوامل موفقیت متعددی روبه‌رو است که مس
برای پرورش نوآوری و ایجاد ارزش است.

استراتژی‌های ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آور

ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آور مستلزم سیاست‌گذاری قوی و برنامه‌ریزی استراتژیک است. این شامل تعیین اهداف بلندمدت و کوتاه‌مدت، انجام پیش‌بینی‌های مالی جامع و تعامل با جامعه برای شناسایی فرصت‌ها است. یک رویکرد متوازن که شامل تولید درآمد، کاهش هزینه و تخصیص مجدد بودجه است، برای دستیابی به تاب‌آوری سازمانی ضروری است. دانشگاه‌های تاب‌آور نیز می‌توانند راه‌های تصمیم‌گیری استراتژیک در طول چرخه عمر دانشگاه تحقیقاتی را و از ابزارهای مدیریت چرخه عمر دانشجو برای پیگیری پیشرفت و ارائه پشتیبانی مناسب استفاده کنند. تعریف جامع مشکل و برقراری ارتباط با جامعه در مورد ضرورت تغییرات دشوار نیز از اجزای حیاتی برنامه‌ریزی استراتژیک برای تاب‌آوری است. یک فرهنگ سازمانی تاب‌آور با اعتماد و انعطاف‌پذیری مشخص می‌شود. ترویج نوآوری، خلاقت و سازگاری در میان کارکنان و دانشجویان برای ایجاد تاب‌آوری ضروری است. توفیق توانایی کارکنان، رهبری چابک و یادگیری مداوم نقش مهمی در تقویت توانایی سازمان برای پاسخگویی به تحولات دارد. تعامل با این نفعان از ایجاد یک چشم‌انداز مشترک برای تاب‌آوری نیز برای ایجاد یک فرهنگ سازمانی قوی و سازگار بسیار مهم است. دانشگاه‌ها می‌توانند با استفاده استراتژیک از فناوری‌های جدید، تاب‌آوری خود را افزایش دهند. هوش مصنوعی (AI) می‌تواند برای یادگیری شخصی‌سازی شده، افزایش کارایی اداری و پیشرفت تحقیق مورد استفاده قرار گیرد. فناوری بلاک‌چین می‌تواند امنیت و کارایی و مدیریت مدارک تحصیلی دیجیتال و سوابق علمی را بهبود بخشد. واقعیت مجازی (VR) و واقعیت افزوده (AR) می‌توانند تجربیات یادگیری فراگیر، دسترسی بهبودیافته و توسعه مهارت‌ها را فراهم کند. بااین حال، دانشگاه‌ها باید ملاحظات اخلاقی و امنیتی از دسترسی غایبانه به این فناوری‌ها را در نظر بگیرند. همکاری و مشارکت نقش حیاتی در ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آور ایفا می‌کنند. دانشگاه‌ها باید روابط با مدیران و اساتید در رشته‌های مختلف را تقویت کنند و مشارکت‌های دانشگاه و جامعه را برای ایجاد اعتماد عمومی و تقویت ارتباط پژوهش افزایش دهند. همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت برای تحقیق، نوآوری و پرداختن به چالش‌های جهانی ضروری است. دانشگاه‌ها همچنین باید با صنعت و بخش دولتی برای ایجاد اکوسیستم‌های نوآوری و ترویج کارآفرینی دانش‌بنیان همکاری کنند. دانشگاه‌ها همش محیط را در آموزش نیروی کار و تأمین فراغ‌التحصیل با مهارت‌های فنی برای اقتصاد دانش‌بنیان ایفا می‌کنند. آن‌ها مراکز تحقیق، تولید دانش بنیید و نوآوری هستند. انتقال دانش و همکاری دانشگاه و صنعت برای تبدیل تحقیق به محصولات و خدمات تجاری بسیار مهم است. دفاتر انتقال فناوری (TTO) نقش مهمی در تسهیل کارآفرینی در دانشگاه‌ها ایفا می‌کنند. با افزایش نگرانی‌ها در مورد سلامت روان دانشجویان و تأثیر آن بر عملکرد تحصیلی، دانشگاه‌ها باید پشتیبانی از سلامت روان را در اولویت قرار دهند. این شامل ارائه خدمات مشاوره و درمان، مدیریت فشارهای تحصیلی، ارائه منابع مالی و ترویج یک محیط پرورشی و فراگیر در دانشگاه است. نقش اساتید در حمایت از سلامت روان و رفاه دانشجویان از طریق ایجاد یک محیط یادگیری مثبت و متعادل و ارتباط دانشجویان با منابع نیز بسیار مهم است. ایجاد محیط‌های یادگیری مثبت و متعادل برای ارتقای موفقیت تحصیلی، رفاه و تاب‌آوری دانشجویان ضروری است. این شامل تمرکز بر روابط، اطمینان از محیط فیزیکی راحت، تعیین قوانین و اهداف روشن و پاداش دادن به رفتارهای مثبت است. ترویج برابری، تنوع و شمول در محیط‌های یادگیری و ایجاد حس اجتماع و حضور نیز بسیار مهم است. علاوه بر این، مدل‌سازی شفقت، ارتباطات موثر و انعطاف‌پذیری در سیاست‌ها و رویه‌های دوره می‌تواند به ایجاد یک محیط یادگیری حمایتی و متعادل کمک کند.

ارزیابی و ارتقای تاب‌آوری دانشگاه‌ها

ارزیابی تاب‌آوری دانشگاه‌ها مستلزم شناسایی شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPIs) در ابعاد مختلف تاب‌آوری است. این ممکن است شامل معیارهای کمی مانند ثبات مالی، نرخ حفظ دانشجو و تداوم فعالیت‌های پژوهشی در طول اختلالات باشد. معیارهای کیفی می‌تواند شامل ارزیابی فرهنگ سازمانی، اثربخشی استراتژی‌های ارتباطی و ظرفیت‌های سازگاری در مواجهه با تغییرات باشد. چارچوب‌ها و ابزارهای موجود برای ارزیابی تاب‌آوری سازمانی، مانند آن‌هایی که توسط Deloitte و BSI ارائه شده‌اند، می‌توانند برای زمینه آموزش عالی اقتباس شوند. دانشگاه‌ها می‌توانند از مدل‌های بهبود مستمر مانند چرخه PDCA (برنامه‌ریزی - اجرا - بررسی - عمل) برای ارتقای تاب‌آوری خود استفاده کنند. این رویکرد تکراری شامل برنامه‌ریزی استراتژی‌ها، اجرای آن‌ها، بررسی اثربخشی آن‌ها و سپس اقدام برای ایجاد بهبودهای لازم است. ارزیابی منظم شاخص‌های تاب‌آوری و جمع‌آوری بازخوردها، می‌تواند امکان دهد تا اطلاعات ارزشمندی را برای این فرآیند بهبود مستمر ارائه دهد. انگیزه‌ها و تغییرات یادگیری از تجربیات گذشته نیز اجزای حیاتی ارتقای تاب‌آوری هستند. مدیریت نقش اساسی در

تقویت تاب‌آوری در دانشگاه‌ها دارند. هم‌بران باید دیدگاه‌های روش‌شناسی تاب‌آوری داشته باشند و فرهنگ‌سازمانی را ترویج کنند که برای آمادگی، سازگاری و یادگیری ارزش قائل باشد. ارتباطات مؤثر، تصمیم‌گیری- مشارکتی و توانایی رهبری در شرایط بحرانی از مهارت‌های کلیدی برای تقویت تاب‌آوری هستند. هرچه همچنین باید از تخصص منابع برای ابتکارات تاب‌آوری حمایت کرد و کارکنان و دانشجویان را برای مشارکت در تلاش‌های تاب‌آوری توانمند کنند.

تجربیات جهانی

در سراسر جهان، دانشگاه‌های متعددی تاب‌آوری قابل توجهی در مواجهه با چالش‌های مختلف نشان داده‌اند. پس از زلزله بزرگ سال ۱۹۰۶، دانشگاه استنفورد با بسیج دانشجویان برای حمایت از تلاش‌های بازسازی، تاب‌آوری نشان داد. دانشگاه تولین پس از تحمل خسارت‌های گسترده در جریان طوفان کاترینا، با هماهنگی با صدها کالج در سراسر کشور، اقدام به تحصیلات دانشجویان خود را تضمین کرد. دانشگاه کالیفرنیا (UCU) در طول تهاجم روسیه در سال ۲۰۲۲، با جستجوی حقیقت، شناخت متعالی و توانایی به‌داه پردازی، تاب‌آوری قابل توجهی از خود نشان دادند. دانشگاه‌های بریتانیا مانند دانشگاه وست لندن، دانشگاه استرلینگلاید و دانشگاه نیکاسل ابتکارات نوآورانه‌ای را برای ایجاد تاب‌آوری در برابر تغییرات آب‌وهوایی از طریق پروژه‌های انرژی پایدار و همکاری‌های شهری اجرا کرده‌اند. این اطلاعات موردی، پیش‌های ارزشمندی را در مورد استعدادهای نوآورانه و مؤثر برای ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آور ارائه می‌دهد. تحریکات جهانی دانشگاه‌های تاب‌آور، درهای ارزشمندی را برای سایر موسسات ارائه می‌دهد. آمارهای فعال، برنامه‌ریزی انعطاف‌پذیر و ارتباطات قوی در طول بحران‌ها از عوامل حیاتی هستند. ایجاد یک فرهنگ‌سازمانی که از سازگاری، نوآوری و همکاری حمایت می‌کند، برای تاب‌آوری بسیار مهم است. مشارکت با ذی‌نفعان خارجی، از جمله جوامع محلی، سازمان‌های دولتی و شرکای صنعتی، می‌تواند منابع و پشتیبانی ارزشمندی را در زمان‌های اختلال فراهم کند. علاوه بر این، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های فناوری قوی و توسعه برنامه‌های آموزشی انعطاف‌پذیر می‌تواند به دانشگاه‌ها کمک کند تا از چالش‌های عبور کرده و درازمدت شکوفایی شوند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آور برای آموزش عالی در مواجهه با چالش‌های
فرزینده‌دنیای امروز و فردای ما ضروری است. تاب‌آوری فراتر از صرفاً
نظم‌یافتن از بحران‌ها است و شامل توانایی سازگاری، یادگیری و شکوفایی
در مواجهه با تغییرات می‌شود. این تحقیق بر اهمیت درک مفهوم تاب‌آوری
سازمانی و انطباق آن با زمینه‌های تخصصی به‌فرد آموزش عالی تأکید کرده
است. دانشگاه‌ها با چالش‌های متعددی از جمله فشارهای اقتصادی،
تغییرات فناوری، نیاز به تعالیف‌پذیری برنام‌های درسی، تغییرات جمعیتی
تغییر در ارزش‌های اجتماعی و افزایش نگرانی‌های مربوط به سلامت
روان‌رویه‌رو هستند. بااین حال، این چالش‌ها همچنین فرصت‌هایی را
برای نوآوری و ایجاد دانشگاه‌های تاب‌آورتر ارائه می‌دهند. برای ایجاد
دانشگاه‌های تاب‌آور، چندین اقدام عملی می‌تواند توسط ذی‌نفعان
مستقیم انجام شود. رهبران و مدیران دانشگاه باید تاب‌آوری را در
سیاست‌ها و برنامه‌ریزی استراتژیک خود در اولویت قرار دهند، فرهنگ
سازمانی را تقویت کنند تا از سازگاری و نوآوری حمایت و در فناوری‌های
جدید به‌طور استراتژیک سرمایه‌گذاری کنند. تقویت شبکه‌های همکاری
و مشارکت، هم در سطح محلی و هم در سطح جهانی، برای تبادل
دانش و منابع بسیار مهم است. دانشگاه‌ها باید کارآفرینی و نوآوری
دانش‌پنیان را ترویج و از رفاه و سلامت روان دانشجویان حمایت کنند.
ایجاد محیط‌های آموزشی مثبت و متعادل که تنوع فرهنگی و مذهبی
را ارجح می‌نهند و از یکپارچه‌سازی یادگیری در شیوه‌سازی شده و ترکیبی
استفاده می‌کنند، برای ایجاد تاب‌آوری در دانشجویان ضروری
است. دولت‌ها و سیاست‌گذاران باید از طریق سیاست‌های حمایتی و
برنامه‌های مالی، محیطی را فراهم کنند که دانشگاه‌ها بتوانند تاب‌آوری
خود را ایجاد کنند. بخش خصوصی می‌تواند با ارائه تخصص، منابع
و فرصت‌های مشارکت، نقش ایفا کنند. در نهایت، جامعه به‌طور کلی در
حمایت از دانشگاه‌های تاب‌آور از طریق مشارکت، بازخورد و حمایت از
نقش آن‌ها در شکل‌دهی به آینده نقش دارد. تحقیقات آینده باید روی درک
عمیق‌تر از عوامل مؤثر بر تاب‌آوری دانشگاه‌ها در زمینه‌های مختلف و
چگونگی ارزیابی و اندازه‌گیری مؤثر تاب‌آوری متمرکز شود. مطالعات
تطبیقی بین دانشگاه‌های مختلف در سراسر جهان می‌تواند بینش‌های
ارزشمندی را در مورد بهترین شیوه‌ها و رویکردهای ایجاد تاب‌آوری ارائه
دهد. تحقیقات در مورد تأثیر فناوری‌های جدید، مانند هوش مصنوعی و
بلاک‌چین، بر تاب‌آوری دانشگاه‌ها و پیامدهای اخلاقی آن‌ها نیز ضروری
است. علاوه بر این، تحقیقات بیشتری برای بررسی نقش دانشگاه‌ها در
ایجاد تاب‌آوری در جوامع خود و چگونگی مشارکت آن‌ها در پرداختن به
چالش‌های جهانی، مانند تغییرات آب‌وهوایی و نابرابری اجتماعی مورد
نیاز است. در نهایت، تحقیق در مورد اثر بخشی استراتژی‌های مختلف
برای ارتقای رفاه و سلامت روان دانشجویان برای حمایت از ایجاد یک
دانشگاه تاب‌آور بسیار مهم است.

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان در نظر ۲۴ واحد مسکونی خود را به شرح زیر به فروش برساند:

واحد های مسکونی شامل ۴ بلوک ۴ واحدی می باشد و به صورت بلوکی (۴ واحدی) به فروش می رسد. از متقاضیان دعوت به عمل می آید ظرف مدت ۱۰ روز کاری (شنبه تا چهارشنبه) از تاریخ درج آگهی، جهت بازدید (از ساعت ۸ الی ۱۱ صبح به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان مراجعه نمایند. هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می باشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان در رد یا قبول کلیه پیشنهادها مختار می باشد. همچنین جهت دریافت شرایط مزایده و کسب اطلاعات بیشتر به وب سایت دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان در آدرس: www.behbahan.iu.ac.ir بخش (لیست مناقصه ها و مزایده ها) مراجعه نمایند.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان

[illegible]

مدرسه عالی مهارتی
رسانه‌ای فرهیختگان

• 91 • 81 • 6535

✉ Farhikhteghan_school

